

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ

Charlas, Antoine Leodii, 1684

Cap. IX. Sententia sancti Augustini de judicio Papæ in materia Fidei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38227

ECCLESIÆ GALLICANÆ. LIB. VII. 409 tium, non invenitur, non incongruenter tamen de tali Viro existimandum est. quid correxerit, & fortasse suppressum sit ab eis, qui hoc errore delectati sunt, & tanto velut patrocinio carere noluerunt. Tertio opponendo Martyrii meritum , ut , fi qua in ejus lucidam mentem ex humana conditione nebula irrepserat, gloriosa serenitate sugentis sanguinis sugaretur. Quod ergo ille vir sanctus de Baptismo alter semiens, quam res se habebat, qua postea pertractata, & diligentisimi consideratione sirmata est, in Catholica unitate permansit, & charitatis wenate compensatum est, & passionis falce purgatum. Quarto, allegando rem nondum à Concilio universali definitam fuisse. Quæ ratio, quia videtur supponere judicium summi Pontificis esse reformabile, quo in sensu sit accipienda, diligentius est in-

CAPUT IX.

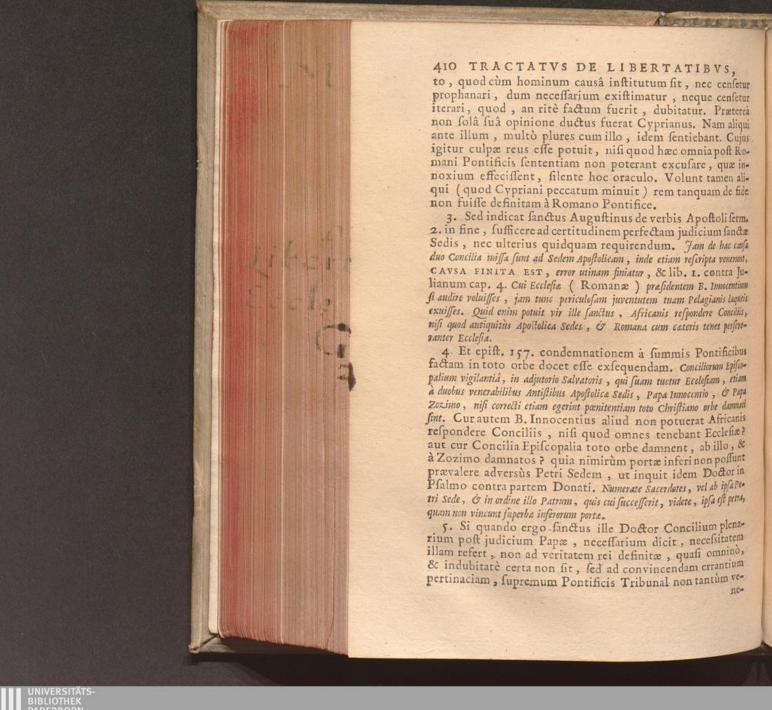
Sententia sancti Augustini de judicio Papæ in materia Fidei.

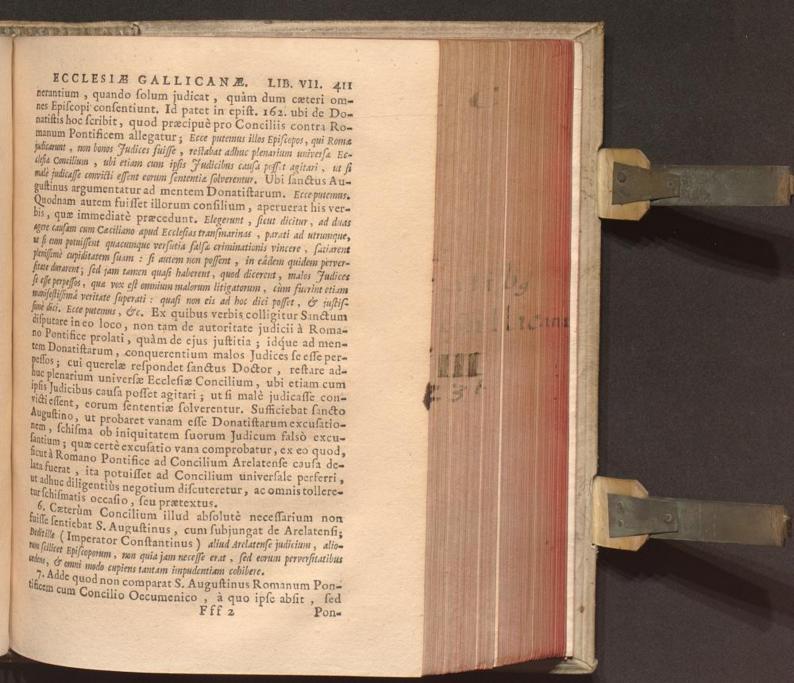
Offallibili de quæstionibus Fidei judicio opponunt, fatentur quidem, nec enim dissiteri possunt, eum in causa Baptismatis errasse, non autem in eo, quod sententiæ Romani Pontificis sibi necessariò assentiendum esse non duxit; idque S. Augustini testimonio confirmant. Sufficeret fortasse teponere sanctum Augustinum non ita sentire potuisse, quandoquidem, ut in superiori capite vidimus, non est ausus B. Cyprianum omninò à peccato excusare, quamvis infinuet veniale fuisse ejus peccatum, ideoque nebulam illam serenitate fulgentis sanguinis fugatam, errorem charitatis ubertate compensatum, & passionis falce purgatum. Quæ autem potuit alia esse Cypriani culpa, quam inobedientia erga decretum fummi Pontificis?

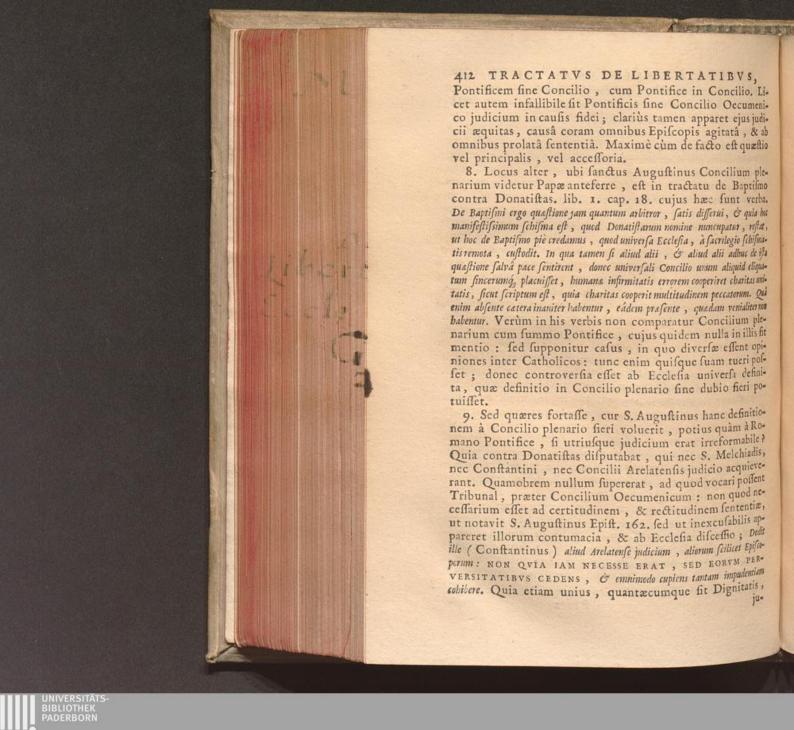
2. Etenim variis ille rationibus, & Scripturæ locis sententiam suam tueri conabatur; & tutiorem sequi videbatur partem, cum iteratio Baptismi salutem apud hæreticos baptizatorum securiorem redderet; nec injuria fieret Sacramen-

Fff







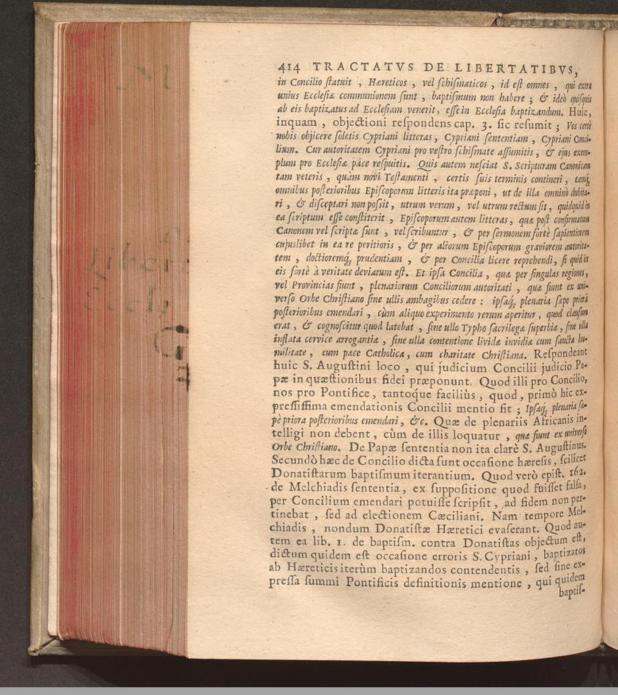


ECCLESIÆ GALLICANÆ. LIB. VII. 413 judicium esse infallibile, supra humanam rationem est, nec nisi fide, ac traditione sciri potest : quod autem sententia Senatorum ex toto orbe congregatorum , nec minus merito quam numero infignium, veritatem attingat, etiamfi fides non doceret, ratio suaderet humana. Ideo Concilium generale pertinacissimis hominibus erat proponendum, quod firecusarent, rei à nemine non haberentur. Nec tamen quod de Concilio generali affirmavit S. Augustinus, de summo Pontifice negavit ; standum scilicet ejus sententiæ.

10. At, inquies, in causa, de qua S. Augustinus agebat, summus Pontifex jus jam dixerat. Non constat S. Stephanum desinisse tanquam de side, baptizatos ab Hæreticis non effe rebaptizandos, sed tantum justisse non rebaptizari; cujus signum est, quod non excommunicavit, sed excommunicatione dignos censuit secus agentes. Præterea S. Augustinus non loquebatur de illa quæstione pro illo statu, in quo res tunc temporis erant; sed ex hypothesi, quod essent diversæ opiniones, ut patet ex his verbis; Restat ut hoc de baptismo piè credamus, quod universa Ecclesia, à sacrilegio schismatis remota, custodit. In qua tamen si aliud alii , & aliud alii adhuc de ista quastione salva pate sentirent, &c. Cum autem S. Augustinus adversus Donatistas scribebat, quæstio jam a plenario Concilio definita sue-rat, ut ipse frequenter repetit. Itaque non poterat Concili plenarii autoritatem requirere pro co, in quo res erat, statu; atque adeo nec ad Pontificis judicium respicere, sed ad controversiam, quasi nondum diremptam. Alioquin licuifset aliis aliud sentire, dummodò salva pace, etiam circa id quod uni-tusa Ecclesia à sacrilegio schissmatis remota custodiebat. Non crat igitur S. Augustino proposita comparatio plenarii Concilii cum Romano Pontifice in ferendo de quæstionibus fidei judi-

11. Quid quod S. Augustinus nusquam tam aperte de summi Pontificis, ut de Concilii Occumenici judicio, pronunciavit, non esse irreformabile. Nam lib. 2. contra Donatistas objectioni Donatistarum, quam cap. 1. his verbis proponit ; Quid ergo isti dicunt , cum veritatis viribus prasocantur , cui consenire nolum ? Cyprianus , inquiunt , cujus tantum meritum novimus , tantamý, doctrinam cum multis Coepifcopis suis , sententias proprias conferentibus, Fff3 in





ECCLESIÆ GALLICANÆ. LIB. VII. 415 biptismum repeti vetuerat, & rectissime, sed rem tanquam de fide ab illo definitam fuisse non constat. 12. Denique, fi verum effet, S. Augustinum illi sententiæ favisse, quæ infallibilitatem soli Concilio Occumenico tribuit, imo totam Africam in agnoscenda sanctæ Sedis autonitate, non solum in materia fidei, sed in aliis etiam, v. g. in Appellationibus, difficilem se aliquando præbuisse; meminisse oporteret, Deum, qui non omnia simul omnibus solet clare manisestare, sed per partes & gradus, prout ipsi placet, ad hanc cognitionem tandem Africanos perduxisse, imo quasi necessitate pertraxisse. Jam quidem antea ad Contilia Cleri Romani circa lapsos post mortem S. Fabiani, & ad auxilium S. Cornelii pro conservanda propria Dignitate confugerat san aus ipse Cyprianus. S. Augustinus Innocentii & Zosimi autoritate maxime Pelagianos impugnavit. Hujus Sedis sententià Cæcilianus, ejusque desensores Dona-tistas represserunt. Et, ne plura commemorem, ac extra quattionem, quam præ manibus habeo, excurram, potuit-ne Ecclesia Africana luculentius infallibile sanctæ Scdis juditium in definiendis fidei quæstionibus confiteri, quàm epistola illa Synodica trium Conciliorum Africanorum, quæ ad Theodorum Papam scripta, lecta est sub ejus successote Martino I. in Concilio Lateranensi an. 649. act. 2.

13. Magnum & indesicientem (sic incipit illa epistola) omnibus Christianis fluenta redundantem apud Apostolicam Sedem consissere fontem , wallus ambigere possis, de quo rivuli prodeunt affluenter, universim largissime migantes orbem Christianorum , cui etiam în bonerem beatißimi Petri , Patrum Diana peculiarem omnem decrevere reverentiam in requirendis Dei rebus, que omnino & solicité debent , maxime verò justeg, abipso Prasulum exami-

nai vertice Apostolico, cujus vetusta solicitudo est tam mala danmare, quam pobae laudanda. Antiquis enim regulis sancitum est , ut quidquid , quamvis in muis, vel in longinquo positis ageretur Provinciis, non prius trastandum, vel aupiendum sie, nist ad notitiam Alma Sedis vestra suisset deductum, ut hu-Mamoritate justa que suisset pronunciatio sirmaretur, indeg, sumerent catera. Ecclesa velut de natali suo sonte pradicationis exordium, & per diversas toins mundi Regiones puritatis incorrupta manarent sidei Sacramenta salutiu.
Videri potest ibidem, id est act. seu decr. 2. Concil. Lateranens. anno 649. libellus Stephani Episcopi Dorensis, ubi præ-



